

Publicerad 2024-02-07 06:43 av Maria Sundelin

Vajar i mystik

Ser hur grenarna sträcker sig

Ännu kala utan gröna blad

Liknar armar med krumma fingrar

Som följer med i vindens svängningar

Kanske är det dessa kala grenar

Som gett oss sagor och sägner

Om att skogen bebos av troll

Kanske är det träden om vintern

Som på all skogens mystik bär

När de sakta vajar i dunkeltimmans sken

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten